

Начало > ... > Парични Искове > Европейска Заповед За Плащане > Finland

Европейска заповед за плащане

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Във Финландия има специална процедура за издаване на „заповед за плащане“, която е предназначена специално за събиране на безспорни вземания. В такива случаи на ответника може да бъде разпоредено да изплати задължението си към ищеца чрез т.нар. неприсъствено решение.

Производството може да се образува и чрез електронна молба, която се подава с помощта на електронен формуляр, намиращ се на уебсайта на финландската съдебна администрация (<https://oikeus.fi/en/>). За допълнителна информация вижте рубриката „Автоматизирана обработка — Финландия“.

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Процедурата може да се използва за всички видове парични вземания, за които страните могат да се споразумеят с договор.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не. Няма горна или долна граница за цената на иска.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Процедурата е факултативна.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

По принцип няма правило, което да постановява, че ответникът трябва да живее във Финландия. Финландският съд обаче трябва да разполага с компетентност да разгледа делото. Например съгласно Регламент „Брюксел I“ компетентният съд се определя обикновено съгласно правилото, че дело, свързано с искане за плащане, трябва да се разглежда от съда по местопребиваване на ответника.

1.2 Компетентен съд

Компетентният съд по тези въпроси е първоинстанционният съд с обща компетентност. Във Финландия тези съдилища са известни като районни съдилища (*käräjäoikeus*). Общото правило е, че компетентният съд е районният съд на мястото, където е местопребиваването на ответника. За процедурата по издаване на „заповед за плащане“ се прилагат обичайните разпоредби относно компетентността (вж. рубриката „Компетентност — Финландия“).

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Молбата за издаване на заповед за плащане трябва да бъде в писмен вид и трябва да съдържа конкретна информация: посочване на вземането, основанията (накратко), иск за възстановяване на разноските по завеждане на делото и данни за връзка за ищеца и ответника. Молбата трябва да бъде подписана.

Не съществуват формуляри на национално равнище. Някои районни съдилища са предоставили формуляри, но използването им не е задължително.

Искове за безспорни вземания могат да бъдат подавани и чрез електронна молба, която се подава с помощта на електронен формуляр, който е на разположение на уебсайта на финландската съдебна администрация (<https://oikeus.fi/en/>).

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не е задължително ищецът или ответникът да ползват услугите на адвокат. Използването на адвокат обаче винаги е позволено.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Основанията за вземането трябва да бъдат посочени така, че то да може да бъде разграничено от други вземания.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Доказателства по дела за събиране на безспорни вземания не се изискват. Ищецът трябва да представи достатъчно доказателства, само ако ответникът оспорва вземането.

1.4 Отхвърляне на молбата

На практика постановяването на неприсъствено решение в полза на ищеца става невъзможно, ако ответникът оспори основателно вземането, посочено в молбата за издаване на заповед за плащане, при което то престава да бъде безспорно. От друга страна, молбата за издаване на заповед за плащане може да бъде отхвърлена най-често ако сезираният районен съд не е компетентен или ако ищецът не е отстранил нередовностите в молбата си, въпреки че е бил приканен да направи това. По принцип съществува и възможност молбата да бъде отхвърлена незабавно със съдебно решение, ако вземането е очевидно неоснователно, т.е. няма никакво законово основание за него. В такива случаи съдът няма да проверява действителността на вземането.

1.5 Обжалване

Молителят няма право да обжалва факта, че вземането не може да бъде разглеждано като безспорно, ако ответникът го е оспорил. При тези обстоятелства делото ще бъде разгледано от районния съд по реда на обикновеното гражданско производство. Молителят обаче може да обжалва, ако молбата не бъде разгледана по същество или ако бъде отхвърлена като неоснователна.

1.6 Възражение

Този въпрос е формулиран като е било мислено за система, при която първо се издава „неприсъствено решение“/„заповед за плащане“, и едва тогава на ответника се дава възможност да направи възражение. Във Финландия молбата първо се изпраща на ответника и след това, ако ответникът не оспори вземането, се постановява неприсъствено решение.

Районният съд дава възможност на ответника да отговори на молбата в писмен вид до определен срок. Срокът се определя от районния съд и обикновено е между две и три седмици. Отговорът на ответника

трябва да посочва дали той или тя оспорва вземането и, ако да, на какво основание. Ответникът може да посочи в отговора също така какви доказателства възнамерява да представи, ако има такива, и да отправи искане за разносните. Ответникът трябва да посочи и своите данни за връзка и да подпише отговора.

1.7 Последици от възражението

Ако ответникът подаде възражение в рамките на определения срок, вземането престава да бъде безспорно и не може да се постанови неприсъствено съдебно решение. При тези обстоятелства делото автоматично ще се прехвърли за разглеждане по реда на обикновеното гражданско производство.

1.8 Последици от липсата на възражение

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Ако ответникът не оспори вземането в рамките на определения срок, се постановява неприсъствено решение за претендираната сума. Решението подлежи на незабавно изпълнение.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Ответникът не може да обжалва решението, постановено неприсъствено, пред апелативния съд (*hoviioikeus*), но може да подаде молба до районния съд за т.нар. „възстановяване“ (преразглеждане). Възстановяването означава, че делото се връща за преразглеждане от районния съд, постановил решението. Молбата за възстановяване трябва да бъде подадена в писмен вид в срок до 30 дни от датата, на която ответникът е получил известие за неприсъственото решение. Ако не бъде подадена молба за възстановяване, неприсъственото решение става окончателно.

■ Последна актуализация: 15/02/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.